

Det ointagliga tornet

Organisationen Jehovas Vittnen kallas på engelska för *The Watchtower Bible and Tract Society*, eller på svenska Sällskapet Vaktornet. Det är ett väl valt namn. Rörelsen kan liknas vid ett ointagligt torn. Organisationen har byggt ett teologiskt system som är en veritabel fästning, där inte minsta glipa eller öppning lämnats. Man har – med näsan i Bibeln – lagt ned mycket arbete på att bearbeta och reda ut varenda fråga som man kan komma på, och finna svar som stämmer med de övergripande principerna. »Svar på allt» heter det i TV-reklamen för ett företag som säljer nummerupplysning; det kunde lika gärna vara reklam för Jehovas Vittnen.

Men om ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret? (Matt 6:23).

Vaktornet är också ett fängelse, genom de regler som gäller för invånarna. De jag talat med tycks leva ett begränsat liv, där bibelstudierna och det ständiga sysslandet med läran tränger ut det mesta annat som kan ge livet ljus och glädje. För min del tror jag, tillsammans med de flesta kristna, att Gud har skapat världen med mycket gott som är till för oss människor. Att vi har fått skaparkraft och fantasi för att berika tillvaron. Att vi är Guds barn och vår Fader ser med glädje på vår lek, våra skratt och vår lycka. Även när den inte detaljregleras av bibliska bestämmelser.

I samtal med Vittnen har jag fått intrycket att de inte läser

skönlitteratur eller går på bio, teater eller opera. Om jag refererar till sådant hänger de inte med. Deras liv handlar bara om Jehovas Vittnen, allt annat är irrelevant. För mig är det en viktig och berikande del av livet att sätta mig in i hur andra människor tänker och lever, stimulera min fantasi och ta del av de vackra resultaten av människors kreativitet. Jag tror att Herren unnar mig det.

Kan man tänka sig en gotisk katedral uppförd av Jehovas Vittnen? En jublande hallelujakör komponerad i det ointagliga Tornet? Hur skulle vår kultur ha sett ut om Bach, Händel, Mozart, Shakespeare, Dickens, Hugo, Dostojevskij, Michelangelo och Rembrandt hade varit Jehovas Vittnen? Om de hade trott att Bibeln är den enda bok som behövs och att dess rätta tolkning är det enda man bör syssla med, vad hade då blivit av kulturen och vår andliga tillväxt? Litteratur, konst och musik har gjort min värld större och mitt liv rikare, och det tackar jag Gud för. Visa mig ett enda betydande litterärt, filosofiskt, andligt, konstnärligt eller musikaliskt verk som skapats av ett Jehovas Vittne!

En annan sak som förvånat mig hos många Vittnen jag mött är deras dåliga kunskaper om andra samfund. Särskilt de som är uppväxta i rörelsen verkar aldrig ha satt sin fot i någon kyrka. Allt de tror sig veta om kristna kommer från Jehovas Vittnens skrifter. Vittnena har ju Sanningen, andra samfund är inte värda att känna till annat än som avskräckande exempel. Det är rentav farligt att studera dem, besöka deras gudstjänster eller läsa teologisk litteratur utifrån, eftersom allt sådant per definition är mörker och villfarelser.

Fängelset är också psykologiskt. Jehovas Vittnens lära, detta till synes vattentäta och logiskt sammanhållna teologiska system där varje fråga får ett bibliskt motiverat svar, binder människor. Inte med stängda dörrar utan genom att erbjuda en skenbar trygghet. Fågeln stannar i sin bur där den känner sig trygg, även om dörren är öppen. Friheten och kaoset

utanför, där det kanske inte finns en känd och för förnuftet gripbar Sanning om allting, känns farlig. Därför klamrar man sig fast vid Vittnenas lära och ser bara det man vill se.

För min del tycker jag precis tvärtom: att ifrågasätta är nödvändigt. Att riskera mina övertygelser genom att pröva dem leder till andlig tillväxt. Hur ska jag annars veta att det jag tror på håller? Att läsa litteratur från andra samfund är intressant och stimulerande. Jag har fått ofantligt mycket inspiration och blivit stärkt i min tro av att läsa t ex katolska och ortodoxa författare och skrifter från frikyrkorna. Jag väljer ju själv vad jag tror, och litar på att Guds helige Ande finns i mig och leder mina tankar.

En kristen målsättning

Kan du och jag göra något för Vittnen genom att samtala med dem?

Ja. Vi kan överträffa dem i kärlek, helgelse och hängivenhet, fast på ett öppet och befriat kristet sätt. Vi kan visa dem att hos oss finns en kärlek till Gud och hans Ord, som inte är mindre än deras. Det ska vi insistera på, öppet och ärligt! När de kommer till oss, är det inte vi som ska påverkas av deras vittnesbörd utan de som ska påverkas av vårt. Ett vittnesbörd som inte bara består av ord, och nästan inte alls av argumentation, men väldigt mycket av att vi är iklädda Kristus.

Argument kan behövas ibland; det skadar inte att kunna redogöra för sin tro. Men det är inte debatter och argumentation som vinner människor, utan föredömen. Helighet smittar och kärleken besegrar allt.

Klarar vi det? Kanske inte. Men Jesus gör det. Och han står vid din sida!

Käre läsare! Jag hoppas att denna lilla skrift har lärt dig något, även om du kanske inte instämmer i allt jag gett uttryck för. Och när Vittnena ringer på din dörr nästa gång, bed då

en bön om Andens kraft, och möt dem med en tydlig och kärleksfull Kristusbekännelse! Visa dem att du känner Jesus!